

løbet af 2 Aar fra Lovens Ikrafttræden er saavel Staten som Købstaden berettiget til at forlange Overenskomsten ophævet, i hvilket Fald Forholdet mellem Staten og Købstaden er undergivet Bestemmelserne i Loven af 29. Marts 1924.

Efter at der i 1932 var blevet afsluttet nye Overenskomster mellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet paa den ene Side og henholdsvis Odense og Vordingborg Byraad paa den anden Side angaaende de kommunale Kaserneetablissementer i Odense og Vordingborg, ved hvilke Overenskomsten Forholdet mellem Staten og Kommunerne blev ændret i Overensstemmelse med Indkvarteringsloven af 29. Marts 1924, anmodede Krigsministeriet om, at de under Gruppe 4—6 omhandlede Driftsudgifter ved de paagældende Kaserner maatte blive refunderet Krigsministeriet af Indenrigsministeriet, idet det af Krigsministeriet anførtes, at de paagældende Udgifter hidtil havde været dette uvedkommende, og at man ikke havde regnet med dem ved den ved Lov af 31. Marts 1932 om Hærens Ordning stedfundne Fastsættelse af Hærens Budget til 24 Mill. Kr.

Indenrigsministeriet, der ansaa det for tvivlsomt, hvorvidt de af Krigsministeriet anførte Synspunkter maatte siges at være Konsekvensen af den skete Fastsættelse af Hærens Budget, men paa den anden Side maatte erkende Rimeigheden af, at Indenrigsministeriet, hvor ældre Overenskomster afløses af nye Overenskomster paa Grundlag af Indkvarteringsloven af 29. Marts 1924, refunderer Krigsministeriet de under Gruppe 4—6 anførte Udgifter, fik herefter Hjemmel dertil paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1935—36, dog med det herfra tagne Forbehold, at de aarlige Refusionsbeløb for hvert Kaserneetablisserment ikke maatte overstige de Beløb, der som Følge af de nye Overenskomster besparedes paa Indenrigsministeriets Budget.

Fra Krigsministeriet har Indenrigsministeriet nu modtaget Anmodning om, at der ydes Refusion til Krigsministeriet af de nævnte Grupper af Udgifter for alle de Kaserner, hvorom der er eller vil blive afsluttet Overenskomst i Henhold til Indkvarteringsloven af 29. Marts 1924, saaledes at Refusionens Størrelse ikke bliver begrænset til den Besparelse, som Indenrigsministeriet opnaar ved Afslutningen af de nye Overenskomster, og saaledes at der, for saa vidt angaar de Kaserner, med hvilke der allerede er indgaaet Overenskomst, ydes Refusion med tilbagevirkende Kraft fra det Tidspunkt, paa hvilket Overenskomsten traadte i Kraft.

Med Hensyn til det nævnte i 1935 af Indenrigsministeriet tagne Forbehold vedrørende Indenrigsministeriets Deltagelse i de omhandlede Udgifter har Krigsministeriet anført, at dette faktisk gør Indenrigsministeriets samtidigt givne Tilsagn betydningsløst, idet Afløsning af de ældre Overenskomster i Regelen kun sker i Forbindelse med Udvidelse af de paagældende Kaserneetablissementer, og der derfor normalt ikke kan blive Spørgsmaal om nogen Besparelse paa Indenrigsministeriets Budget.

Indenrigsministeriet maa for sit Vedkommende erkende Rigtigheden af dette Synspunkt, og skønt man i øvrigt stadig ikke ganske kan tiltræde det af Krigsministeriet anførte, har man dog i det hele fundet det rimeligt at søge Krigsministeriets Ønsker imødekommet.

Det bemærkes herved, at Krigsministeriet har opgjort sine Udgifter for Tiden indtil 1. April 1942 vedrørende de Kaserner, for hvilke tidligere Overenskomster allerede er traadt i Kraft, paa følgende Maade:

	Kommunale Del	Statslige Del
	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Fredericia Kaserne (1. December 1936—31. Marts 1942)	71 517. 99	50 713. 90
Dragonkasernen i Randers (1. November 1940—31. Marts 1942)	122 491. 46	84 165. 95
Gardehusarkasernen i Næstved (Finansaarene 1940—41 og 1941—42)	125 617. 70	126 617. 21
I alt...	319 627. 15	261 497. 06

Af disse Udgifter, der henstaar paa en Mellemløbsregnskabskonto, er Krigsministeriet villigt til at paatage sig at afholde Udgifterne for de 3 Kaserners